

ข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
ว่าด้วยจรรยาบรรณและกระบวนการดำเนินการทางจรรยาบรรณ
แก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
พ.ศ. ๒๕๕๐

เพื่อปฏิบัติตามความในมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗
และด้วยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๐ เมื่อวันที่
๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ว่าด้วยจรรยาบรรณ
และกระบวนการดำเนินการทางจรรยาบรรณแก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดากฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งใดของมหาวิทยาลัยในส่วนที่
กำหนดไว้แล้วในข้อบังคับนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย”	หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
“สภามหาวิทยาลัย”	หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
“อธิการบดี”	หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
“ข้าราชการพลเรือน”	หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

“ผู้บังคับบัญชาระดับคณะ” หมายความว่า คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการ
ศูนย์ ผู้อำนวยการสำนัก หรือหัวหน้าส่วนราชการซึ่งเรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจในการวินิจฉัยชี้ขาด
ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการตีความในข้อบังคับนี้

หมวด ๑
จรรยาบรรณทั่วไป

ข้อ ๖ ข้าราชการพลเรือนพึงมีจรรยาบรรณต่อตนเอง วิชาชีพ และการปฏิบัติงาน ดังนี้

- (๑) ข้าราชการพลเรือนพึงเป็นผู้มีศีลธรรมอันดี และประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็นข้าราชการพลเรือน
- (๒) ข้าราชการพลเรือนพึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ และไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาวิชาชีพกำหนดไว้ ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาวิชาชีพนั้นด้วย
- (๓) ข้าราชการพลเรือนพึงมีทัศนคติที่ดี และพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถและทักษะในการทำงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพประสิทธิผลยิ่งขึ้น
- (๔) ข้าราชการพลเรือนพึงละเว้นจากการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน เคารพ และไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่น

ข้อ ๗ ข้าราชการพลเรือนพึงมีจรรยาบรรณต่อหน่วยงาน ดังนี้

- (๑) ข้าราชการพลเรือนพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุจริต เสมอภาคและปราศจากอคติ
- (๒) ข้าราชการพลเรือนพึงปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ถูกต้องสมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของมหาวิทยาลัยเป็นสำคัญ
- (๓) ข้าราชการพลเรือนพึงประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่
- (๔) ข้าราชการพลเรือนพึงดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัด คุ่มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

ข้อ ๘ ข้าราชการพลเรือนพึงมีจรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน ดังนี้

- (๑) ข้าราชการพลเรือนพึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือช่วยเหลือกลุ่มงานของตนทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงานและการแก้ปัญหาาร่วมกันรวมทั้งการเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนาในความรับผิดชอบด้วย
- (๒) ข้าราชการพลเรือนซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา พึงดูแลเอาใจใส่ผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญกำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกป้องคุ้มครองผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม
- (๓) ข้าราชการพลเรือนพึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความสามัคคี ร่วมแรงใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

(๔) ข้าราชการพลเรือนพึงปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจและมนุษยสัมพันธ์อันดี

(๕) ข้าราชการพลเรือนพึงมีทัศนคติที่ดีต่อองค์กรและผู้ปฏิบัติงานร่วมกันในมหาวิทยาลัย การแสดงความคิดเห็นใด ๆ พึงหลีกเลี่ยงอคติหรือใส่ความอันอาจทำให้ผู้อื่นได้รับความเสื่อมเสีย เว้นแต่เป็นการแสดงความคิดเห็นโดยสุจริตอันเป็นวิสัยของวิญญูชนย่อมกระทำ

ข้อ ๕ ข้าราชการพลเรือนพึงมีจรรยาบรรณต่อนักศึกษา ผู้รับบริการ ประชาชน และสังคม ดังนี้

(๑) ข้าราชการพลเรือนพึงให้บริการผู้รับบริการอย่างเต็มกำลังความสามารถ ด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และใช้กิริยาวาจาที่สุภาพอ่อน โยน เมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้ หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนจะต้องปฏิบัติ ควรชี้แจงเหตุผลหรือแนะนำให้ติดต่อยังหน่วยงานหรือบุคคล ซึ่งตนทราบว่า มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ต่อไป

(๒) ข้าราชการพลเรือนพึงปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป

(๓) ข้าราชการพลเรือนพึงละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อันใดซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชนจะให้กับกัน โดยเสนหาจากผู้มาติดต่องาน หรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่นั้น หากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อันใดที่รับไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัยก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณี

(๔) ต้องไม่นำหรือยอมให้นำผลงานทางวิชาการของตนไปใช้ในทางทุจริตหรือเป็นภัยต่อสังคมหรือมนุษยชาติ

หมวด ๒

จรรยาบรรณสำหรับผู้ปฏิบัติหน้าที่สอน

ข้อ ๑๐ ข้าราชการพลเรือนซึ่งปฏิบัติหน้าที่สอน นอกจากต้องปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณในข้อ ๖ ถึงข้อ ๕ แล้ว ยังต้องมีจรรยาบรรณอื่นอีก ดังนี้

(๑) มีจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการตามที่ ก.พ.อ. กำหนด

(๒) อุทิศเวลาและเสียสละให้กับงานสอนด้วยความรับผิดชอบ

(๓) สั่งสอน สร้างเสริมความรู้ที่ถูกต้องดีงามให้เกิดแก่ศิษย์อย่างเต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ เป็นแบบอย่างทั้งทางวิชาการและจริยธรรมแก่ศิษย์ รวมถึงให้ความรัก ความเมตตา เอื้ออาทรต่อศิษย์ด้วยความเสมอภาค

(๔) พัฒนาตนเองทางด้านวิชาการและวิชาชีพให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง

(๕) ไม่กระทำการเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางสติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมของศิษย์

(๖) ไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างจากศิษย์ในการปฏิบัติหน้าที่ และไม่ใช้ให้ศิษย์กระทำการใด ๆ อันเป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตนโดยมิชอบ

(๓) ไม่มีพฤติกรรมในลักษณะขู่สาวต่อศิษย์ หรือประพฤติผิดศีลธรรมต่อเนื้อตัวร่างกายของศิษย์

(๔) รักษาความลับของศิษย์ ไม่พึงเปิดเผยความลับใด ๆ ของศิษย์อันอาจทำให้เกิดความเสียหายต่อศิษย์

(๕) ปฏิบัติตามระเบียบ ประกาศ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยเคร่งครัด เว้นแต่จะมีเหตุสุดวิสัยหรือมีความจำเป็นอย่างอื่นอันไม่อาจปฏิบัติได้

ข้อ ๑๑ การประพฤติผิดจรรยาบรรณในข้อ ๖ (๒) และ (๔) ข้อ ๕(๔) ข้อ ๑๐ (๖) (๗) และ (๘) ให้ถือเป็นการประพฤติที่เป็นความผิดวินัยด้วย

หมวด ๓

การดำเนินการแก่ผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๒ ข้าราชการพลเรือนผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ และพฤติการณ์แห่งการกระทำผิดจรรยาบรรณดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยหรือผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการพลเรือนผู้นั้น ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

ในกรณีที่มีการประพฤติผิดจรรยาบรรณตามวรรคหนึ่งมิได้มีลักษณะเป็นความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตักเตือน สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือการทำทัณฑ์บนแล้วแต่กรณีตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

ข้อ ๑๓ ข้าราชการพลเรือนผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน ดำเนินการให้ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนทัณฑ์บน ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

ข้อ ๑๔ เมื่อปรากฏว่าข้าราชการพลเรือนผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณที่ไม่เป็นความผิดวินัย ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้ผู้บังคับบัญชาแจ้งข้อเท็จจริงแก่ข้าราชการพลเรือนที่ถูกกล่าวหาว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณทราบ เพื่อให้โอกาสข้าราชการพลเรือนผู้นั้น ได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานประกอบ ในกรณีนี้ ให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจแสวงหาข้อเท็จจริงนอกเหนือจากพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องได้ตามความเหมาะสม โดยให้คำนึงถึงความเป็นธรรมแก่ข้าราชการพลเรือนผู้นั้นด้วย

(๒) หากข้าราชการพลเรือนที่ถูกกล่าวหายอมรับว่าได้ประพฤติผิดจรรยาบรรณดังที่ถูกกล่าวหา ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณตามข้อ ๑๕

กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาปฏิเสธข้อกล่าวหา ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาจรรยาบรรณ จำนวนสามถึงห้าคน จากบุคคลซึ่งเป็นกลางและไม่มีส่วนได้เสีย เพื่อพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำของผู้ถูกกล่าวหา

ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการพิจารณาจรรยาบรรณได้ เมื่ออธิการบดีพิจารณาแล้วเห็นว่าข้อคัดค้านมีเหตุผลรับฟังได้ ก็ให้สั่งให้ผู้ซึ่งถูกคัดค้านพ้นจากการเป็น กรรมการพิจารณาจรรยาบรรณ

(๓) เมื่อผลการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาจรรยาบรรณ ปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหาประพฤติผิดจรรยาบรรณ ให้ผู้บังคับบัญชาลงโทษทางจรรยาบรรณตามควรแก่กรณี หากผลการพิจารณาและวินิจฉัยปรากฏว่าการประพฤติผิดจรรยาบรรณนั้นเป็นความผิดวินัยด้วย ก็ให้ดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนผู้นั้นด้วย

ข้อ ๑๕ ข้าราชการพลเรือนผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณ ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการ ตักเตือน สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือทำทัณฑ์บน

ผู้บังคับบัญชาระดับคณะหรือที่ต่ำกว่าจะสั่งลงโทษผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณซึ่งสังกัด ส่วนราชการของตนก็ได้เฉพาะแต่ในกรณีที่ผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณได้ยอมรับว่าได้ประพฤติผิดจริง เมื่อได้ลงโทษแล้วให้แจ้งให้อธิการบดีทราบโดยเร็วต่อไป

ผู้บังคับบัญชาจะลงโทษทางจรรยาบรรณอย่างเดียวหรือหลายอย่างรวมกันก็ได้ตามความ เหมาะสม หากปรากฏว่าข้าราชการพลเรือนผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องเดิมที่เคยถูกลงโทษมาแล้ว ให้ถือว่า การประพฤติผิดจรรยาบรรณนั้น เป็นความผิดวินัย

ข้อ ๑๖ การตักเตือน การมีคำสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือการทำ ทัณฑ์บน ให้ทำเป็นหนังสือโดยระบุพฤติการณ์หรือรายละเอียดแห่งการประพฤติผิดจรรยาบรรณให้ชัดเจน และให้ผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณลงชื่อรับทราบการตักเตือน การมีคำสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลา ที่กำหนด หรือการทำทัณฑ์บน แล้วแต่กรณี

กรณีที่ข้าราชการพลเรือนผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณมิได้สังกัดในมหาวิทยาลัย ให้ดำเนินการ ตามวรรคหนึ่งแล้วแจ้งให้ต้นสังกัดทราบต่อไป

ข้อ ๑๗ ให้กองบริหารงานบุคคลเป็นหน่วยงานในการรับเรื่องเกี่ยวกับจรรยาบรรณของ ข้าราชการพลเรือน และมีหน้าที่จัดให้มีมาตรการส่งเสริมพัฒนาจรรยาบรรณแก่นุคลากรอย่างสม่ำเสมอ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐

(นายคำรณ บุญเชิด)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย